

POSTANOWIENIE

21 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 21 sierpnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia P. T. i B. T.

na wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z 14 lipca 2022 r., I ACa 456/22,

w sprawie z powództwa P. T. i B. T.

przeciwko Bank w W. prowadzącemu w Polsce działalność za pośrednictwem
oddziału: Bank spółki akcyjnej oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę i ustalenie,

1. podejmuje zawieszone postępowanie;

**2. uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje
Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu do ponownego
rozpoznania, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego do orzeczenia kończącego
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 lipca 2022 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z 3 listopada 2021 r. i przekazał sprawę z powództwa P. T. i B. T. przeciwko Bank z siedzibą w W. oddział w Polsce o ustalenie i zapłatę temuż Sądowi do ponownego rozpoznania.

Przyczyną uchylenia wyroku było nierozpoznanie żądania ewentualnego ze względu na to, że Sąd I instancji orzekł zgodnie z żądaniem głównym. Sąd

odwoławczy jednakże przyjął brak podstaw do uwzględnienia żądania głównego, dlatego wystąpiła konieczność badania żądania ewentualnego.

Zażalenie od wyroku Sądu II instancji złożyli do Sądu Najwyższego powodowie, zarzucając naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie, pomimo że istota sprawy (żądanie zapłaty) została rozpoznana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne, jednak z przyczyn odmiennych niż podnoszone przez powodów.

W przypadku gdy żądanie główne nie okaże się zasadne, nierozpoznanie żądania ewentualnego jest równoznaczne z nierozpoznanie istoty sprawy. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby bowiem do pozbawienia strony konstytucyjnego prawa do procesu sądowego prowadzonego w dwóch instancjach. Jednakże, jeżeli sąd drugiej instancji, w wyniku rozpoznania apelacji od wyroku uwzględniającego żądanie główne, uznaje to żądanie za niezasadne, powinien zmienić zaskarżony wyrok, oddalając żądanie główne i oznaczając zmieniony wyrok jako częściowy, oraz uchylić zawarte w nim rozstrzygnięcie o kosztach procesu. W takim wypadku sąd drugiej instancji pozostawia rozpoznanie żądania ewentualnego sądowi pierwszej instancji (uchwała SN z 3 lipca 2024 r., III CZP 61/23).

Działając w niniejszej sprawie Sąd II instancji uchylił wyrok Sądu I instancji w całości, nie rozstrzygając jednocześnie w wyroku częściowym o żądaniu głównym. Z tej przyczyny wyrok Sądu Apelacyjnego podlegał uchyleniu.

Ponadto należy podkreślić, iż zakres kontroli orzeczenia Sądu odwoławczego na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. nie obejmuje ocen wyrażonych w zaskarżonym orzeczeniu, niemających związku z przesłankami uchylenia orzeczenia poglądów co do wykładni prawa, merytorycznego stanowiska w sprawie oraz popełnionych w postępowaniu apelacyjnym uchybień procesowych (zob. np. postanowienie SN z 27 czerwca 2024 r., III CZ 340/23).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok na podstawie art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 1¹ i 3 k.p.c., a orzeczenie o kosztach postępowania

zażaleniowego pozostawił, zgodnie z art. 108 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., sądowi, który wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

[SOP]

[a!]